

امام موسی صدر: ۹۹ درصد از کلمات ما غیبت است

هدایت پرس: مشکلی که گریبانگیر ما شده، این است که اعتماد از بین رفته است. چرا؟ به سبب غیبت. به سبب اینکه هر یک از ما شمشیری به دست گرفته و بر سر دیگری می‌کوبد.

به گزارش هدایت پرس؛ در کتاب «

مسیرة الامام السید موسی الصدر» در رابطه با غیبت می‌خوانیم:

وقتی خدا تو را از غیبت کردن باز می‌دارد، باز می‌خواهی غیبت کنی؟ بکن، ولی بدان در نتیجه آن، جامعه به گونه‌ای می‌شود که هیچ فرقی در میان افراد آن نیست و هیچ کس نزد دیگری احترام و ارزشی ندارد؛ عیوب همه آشکار است؛ هر کسی پشت سر دیگری غیبت می‌کند. اصلاً فایده غیبت چیست؟ آیا اینکه در مجالس پشت سر یکدیگر غیبت کنیم، سودی برایمان دارد؟ وضعیت چنان شده که نیمی از وقت مجالس و شب‌نشینی‌هایمان به غیبت کردن پشت سر این و آن می‌گذرد. هیچ کس را هم از قلم نمی‌اندازیم. حاصل این همه غیبت چیست؟ وقتی غیبت مرا می‌کنی، آیا سود کرده‌ای؟ نه، بلکه بر عکس، مرا از دست می‌دهی زیرا من به همان میزان برایت ارزش دارم که تو برایم ارزش قایل هستی. من وقتی قوی هستم که در نظر تو عزیز باشم، اما وقتی با شمشیر و نیزه و تیر، سر و پایم را شکستی و مرا از بین بردی، دیگر با چه

نیرویی به تو خدمت کنم؟ و همین‌طور وقتی پشت سر دیگران غیبت می‌کنی، اگر پشت سر تاجری غیبت کردی، او بی‌ابرو می‌شود و در نتیجه، اقتصاد کشورت ضعیف می‌شود.

همین‌طور اگر پشت سر کارگری غیبت کردی، دیگر کسی به او اعتماد نخواهد کرد و کسی او را به کار نخواهد گرفت؛ کسی با او همکار نخواهد شد؛ و به تدریج زندگی اجتماعی از هم می‌پاشد و تعطیل می‌شود؛ اتحاد مردم از بین می‌رود و اخلاص می‌میرد. آیا الآن در کشورمان اخلاص هست؟ گمان می‌کنید در بین مردم اخلاصی وجود دارد؟ ما هزاران و میلیون‌ها نفر هستیم که از یکدیگر جدا زندگی می‌کنیم و هیچ کس به دیگری اعتماد ندارد. این آسمش امت و جامعه نیست، این بلا تشبیه و با رعایت ادب نسبت به حضار و خودم، شبیه زندگی حیواناتی وحشی است که در صحرا زندگی می‌کنند و هیچ یک به دیگری اعتماد ندارند. آیا این یعنی جامعه؟

همة این مشکلات
در نتیجه غیبت
است. کمی فکر
کنید که چرا قرآن
غیبت را حرام
کرده است: «وَلَا
يَغْتَابُ بَعْضُكُمُ
بَعْضًا أَيُّبُ
أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ.»
[۱۰] قرآن کریم
درباره کسانی که
در پی انتشار گناه

و فحشا در میان مؤمنان هستند، چنین می‌فرماید: «إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ
الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا.» [۱۱] بله، عذابی دردآور.
آیا ما الآن در عذاب دردناک زندگی نمی‌کنیم؟ آیا کسی به همسایه‌اش، به
فروشنده، به مشتری و به دکتر اعتماد می‌کند؟ **مشکلی که گریبان‌گیر ما شده،
این است که اعتماد از بین رفته است. چرا؟ به سبب غیبت. به سبب اینکه هر
یک از ما شمشیری به دست گرفته و بر سر دیگری می‌کوبد. به ۲۴ ساعت
من و خود و همسایه‌ات توجه کن... در روز چند کلمه از دهانمان خارج
می‌شود؟ اگر هزار تا کلمه بگوییم، پنجاه کلمه‌اش دعا است و نهصد کلمه
غیبت. یعنی ۹۹ درصد.**

منبع: خبرگزاری میزان

انتهای پیام/